

તમે

તમે પૂછ્યું નથી ને અમે બોલી પડ્યા,
તમે જોયું નથી ને અમે મોહી પડ્યા.

વણસેલી રાતોની ભીની આંખોમાં ધૂપું -
આંસુ થવાના કર્યા કોડ,
ભાંગેલાં ગીતોના ટહુકા સાંધીને પેલા,
પંખીએ તાણી'તી સોડ.

તમે લૂછ્યું નથી ને અમે રોઈ પડ્યા,
તમે પૂછ્યું નથી ને અમે બોલી પડ્યા.

કાગળનાં ફૂલ અમે ખીલી ઊઠયાં,
તમે મહોર્યા બનીને એની મહેક,
ચીતરેલા મોર અમે ડોલી ઊઠયા,
તમે ટહુક્યા બનીને એની ગહેક
તમે સ્પર્શ્યા નથી ને અમે કંપી ઊઠયા,
તમે ઊગ્યા નથી ને અમે મહોરી ઊઠયા.

શબ્દોના તારલાઓ તોડી તોડીને,
એવું બાંધ્યું'તું મૌનનું આકાશ,
ઊડતા આ ટહુકાઓ પંખીની શોધમાં -
પંક્તિના મળતા ના પ્રાસ,
તમે વરસ્યા નથી ને અમે છલકી ગયા,
અમે આંસુ બન્યા ને તમે સરકી ગયા.
તમે..

મને યાદ છે

મીરાંના ગાનમાં ઝૂમેલા શ્યામ પછી,
પોઢી ગયાનું મને યાદ છે.

રાધાની યાદમાં ડૂબેલા શ્યામ પછી,
ઝબકી ગયાનું મને યાદ છે.

મારા પત્રોના પહેરીને ઝાંઝર
મીરાંએ મેળવ્યો'તો મનડાનો તાલ
મારા આ હાથની વાંસળી વગાડીને શ્યામ
ખેલ્યા'તા રુદિયાનો રાસ
થાકેલી મીરાં તો માધવની સોડમાં
રાધા રૂઠ્યાનું મને યાદ છે.

મારી ઉદાસી આ નજરોમાં સુકાતું -
કોરું કદમ્બનું ઝાડ
આંસુની આંગળીએ રાધાએ
ઊંચક્યો'તો માધવની યાદોનો પ્હાડ
રાધા ને મીરાંના સપનાં સજીને પછી
માધવ બન્યાનું મને યાદ છે.

આયખું

આપો તો આપો એક મઘમઘતી પળ
પછી લઈ લો આ કોરુંકટ આયખું.
આપો તો આપો એક મનગમતી પળ
પછી લઈ લો આ આખું આયખું.

કેવું ઝૂમ્યા ને પછી કેવું ઝૂર્યા ને પછી
કેવું જીવ્યાના હતા કોડ,
ગમતીલા એકાદા સપનાને કાજ,
મૂકી જીવતરના જાગરાણી હોડ.
ભીનેરી આંખોનાં ઝાંખા ઉજાસમાં
ઝલમલતું ઝલમલતું આયખું.

આખું આભ મારી આંખોમાં રોપ્યું
ને કોણ્યું તે વેળાનું ગાન,
ખરતી પળેપળમાં, છાના નિઃશ્વાસોમાં
ખરતું ગયું છે બધું ભાન
આપો તો આપો પેલી પળનું એકાંત
પછી લઈ લો આ કલબલતું આયખું.

વણખૂલ્યા હોઠ

મારે વણખૂલ્યા હોઠની કહેવી છે વાત,
મારા થંભ્યા હિંડોળાને ઝૂલવું રળિયાત.

ફૂલોનાં આંસુઓ લૂછે પતંગિયાં
ભમરા તો રસમાં ચકચૂર,
પાંપણનાં ઝાકળને સૂરજની ઝંખના
ને આંખો તો સપને ભરપૂર.
મારે વણખીલી કળીઓની કરવી છે વાત,
મારે વણખૂલ્યા...

રાધાની વેદનાનાં જંગલ ઊગ્યાં,
ને એમાં રઝળે છે મોરલીના સૂર,
આંખ અને આંસુને ઝીણો સંબંધ,
છતાં પાસે નથી કે નથી દૂર
મારે મનગમતા સગપણની કરવી છે વાત,
મારે વણખૂલ્યા...

મૂંગા પારેવડાનો છાનો ફફડાટ,
અહીં જગવે છે કેવું તોફાન!
વણગાયાં ગીતોનો ટહુકો ઊડે
અને ભૂલું છું કાન! સાનભાન.
હું તો ઘેનમાં ડૂબું અને વીતે છે રાત,
મારે વણખૂલ્યા...

માધવનું એક નામ

એક આંખમાં વૃંદાવન ને બીજે ગોકુળ ગામ,
વચમાં જમુના જળમાં વ્હેતું માધવનું એક નામ.

મોરપીંછમાં ફરક્યા કરતું માધવનું ના હોવું,
નમણી આ નજરો તો પૂછે શ્યામ વિના શું જોવું.
દ્વારિકામાં રાસ રચાતો - ગોકુળિયું સૂમસામ...

મોરલીના સૂર રાધા થઈને પૂછે માધવ ક્યાં?
મીરાંના મંદિરિયામાં કે કોઈનાં આંસુમાં,
માધવ ઝૂમે રાજનગરમાં મોરપીંછ બદનામ...

ક્યાં સુધી પુછાયા કરશે માધવની આ વાત,
ક્યાં સુધી પૂજાયા કરશે આઠમની એ રાત,
માધવ માધવ કરતાં કરતાં જાવું વેકુંઠ ધામ...
વચમાં...